

erlagt. Den ærede Finanzminister begyndte sin Replik til Ordføreren med at sige, at der var væsentlig Forskjel i saa Henseende, idet den Placat, som han anførte af 1841, indrømmede Toldgodtgjørelse for Udførsel af stempelpligtige Varer, men jeg veed sandelig ikke, hvad Forskjel der er mellem denne Bestemmelse med Hensyn til toldpligtige Varer og Bestemmelsen i Consumtionsanordningen, hvorefter ved consumtionspligtige Gjenstandes Udførsel ogsaa Consumtionsafgiften bliver godtgjort. Jeg kan derfor ikke andet end troe, at Udvalget har høvt Føie til i sin Betænkning at sige, at den ønskede, at Sagen ikke var forbigaaet med Tausshed, men at idetmindste en Instrux var meddeelt Toldofficerterne ved de forskjellige Toldsteder om, hvorledes de i saa Henseende skulde forholde sig, Noget som den ærede Finanzminister dog har taget sig Myndighed til, hvor det gjaldt Manufacturhandlerne.

Finanzministeren: Det ærede Medlem af Udvalget, som nys talte, feiler, naar han antager, at ikke Consumtionsopsynet i Danmark skulde driste sig til uden Instrux derom at give Attest for Udførselen af Væg, som er sat paa Stald, og udraspe Mærket; thi det har flere Steder været Tilfældet.

Eschering: Jeg vil næsten haabe, at vi nu ere ude af Indledningen og kunne komme til Sagen selv, uagtet der staaer et lille Hurra ved Indledningen, som jeg hellere havde ønsket borte; men jeg skal ikke befatte mig med det, saa ilde det forekommer mig at klinge ved denne Leilighed. Jeg gaaer nu over til det, som egentlig foreligger ved 2den Behandling, det er Paragrapherne, og man vil da strax see, at det Endringsforslag, jeg har fremført til den 1ste Paragraph, giver Finanzministeren fuld Anledning til at vise ved næste Leilighed, om han har faaet saadanne Meddelelser af Udvalget, at han kunde finde paa en bedre Maade at ordne et lignende Forhold paa, idet Forslaget nemlig gaaer ud paa at overlade til ham at vælge det rigtigste Tidspunkt til at affasse Consumtionen i Kjøbenhavn. Jeg haaber ganske sikkert, at Udvalget inden den Tid vil give ham saa positive Oplysninger om hvad det vilde have gjort i lignende Tilfælde, at han idetmindste kan vælge

imellem sine egne Foranstaltninger og dets. Det vil sees, at der er Forskjel mellem det Forslag, som Udvalget gjør, og det, som jeg gjør, en Forskjel, som ved første Biekast kunde synes mindre betydelig, men som jeg dog troer har Noget for sig. Udvalget fastsætter nemlig, at den 1ste April 1852 skal Indførselsconsumtionen i Kjøbenhavn efter den nærværende Lovs Vedtagelse ophøre; indtil den Tid skal den vedblive. Jeg for mit Vedkommende indlader mig ikke paa noget saadant bestemt Tidspunkt; jeg overlader det til Finanzministeren selv at vælge Diebliffet, kun har jeg troet, at der maatte betegnes en Grændse, ud over hvilken han ikke maatte gaae; derved troer jeg ogsaa, at der vil spares forskjellige Banskeligheder, som vistnok det ærede Udvalg, naar det kommer til at udtale sig over dets eget Forslag, vil blive opmærksom paa; det vil saa vise sig, hvorfor det netop har valgt den 1ste April 1852 og ikke noget mellemliggende Stadium og heller ikke overladt Valget til den ærede Finanzminister. Hvad Forslaget til § 2 angaaer, saa vil man see, at det er en simpel Følge af Forslaget til § 1; jeg troer ikke, at jeg behøver nærmere at udvikle, hvorfor jeg har gjort den Bemærkning.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til, hvad den sidste ærede Rigsdagsmand opfordrede Udvalget til nærmere at oplyse, nemlig hvad Grunden var til, at vi have valgt d. 1ste April 1852 som det Tidspunkt, fra hvilket vi have foreslaaet, at Consumtionen skal ophøre i Kjøbenhavn. Jeg troede, at dette var tilstrækkeligt i sin Almindelighed antydet i Udvalgets Betænkning, uden at jeg behøvede særlig at gjentage det her, men jeg skal dog tillade mig at fremhæve, at den Hovedbetragtning, som har foresvævet Udvalget, var den, at Indførselsconsumtionen i og for sig er en saa lidet ønskelig Afgift, at man uden andet Hensyn maatte ønske den ophævet saa snart som muligt og denne almindelig Grund, som taler imod at lade denne Afgift længere bestaae, forøges betydeligt derved, at den er blevet ophævet i de øvrige Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn, og, at alt det, man kan være besværligt og ubilligt i den, maa fremtræde saameget stærkere, naar